

Puigdellívol: “El moviment ecumènic és un fet pensat, nascut i potenciat des del propi cristianisme”

Ds, 2/03/2019 per Catalunya Religió

([*Direcció General d'Afers Religiosos de Catalunya*](#)) Entrevista a Montserrat Puigdellívol, directora del Secretariat diocesà d'Ecumenisme de l'Arquebisbat de Barcelona. El mes de setembre passat assumí el nou càrrec després de 25 anys d'experiència en aquest àmbit

Com comença la vostra llarga trajectòria en l'àmbit de l'ecumenisme?

A finals del 1994, i de manera totalment inesperada, entro a assumir la secretaria tècnica de la llavors Delegació Episcopal i Relacions Interreligioses, sota la direcció de monsenyor Jaume González-Agàpito, amb qui durant gairebé 25 anys vaig anar descobrint l'ecumenisme.

Jo canviaria l'expressió *trajectòria* per *transformació*: el dia a dia d'una feina passa a convertir-se en un espai de compromís personal, anant descobrint els paràmetres del moviment ecumènic i les seves coordenades pròpies i específiques.

Des de fa mig any sou la directora del Secretariat Diocesà d'Ecumenisme de l'Arquebisbat de Barcelona. Quines novetats reportarà la nova etapa?

L'Església Arxidiocesana de Barcelona ha presentat un nou pla pastoral per als pròxims tres anys i, des del Secretariat, procurarem promoure l'ecumenisme a tots els nivells, però encertats en la nova perspectiva diocesana que ha aportat l'arquebisbe i els seus immediats col·laboradors.

Són molts els reptes que ens planteja l'ecumenisme, i és important seguir treballant segons marca el *Directori Ecumènic*, fomentar el diàleg ecumènic, en totes les seves formes: escoltar, comprendre, comunicar. Però, tot això, sense menystenir la llarga tradició que, a casa nostra, té l'ecumenisme, amb més de 65 anys d'existència.

Hem de fer camí junts, hi ha molts espais on podem compartir i col·laborar. Hem d'avançar plegats perquè tots siguem un, escoltant també la gent de fora, però preservant el bon camí ja fet.

Del 18 al 25 de gener s'ha celebrat la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. A què respon aquesta iniciativa?

El 1935, l'abbé Couturier va promoure la Setmana Universal de Pregària per la Unitat dels Cristians. A Barcelona va arribar el 1954 per iniciativa del reverend Rosendal: catòlics i protestants es reuniren, per primera vegada, per reflexionar i per pregar junts.

Actualment promouen la Setmana de Pregària el Pontifici Consell per a la Promoció de la Unitat dels Cristians de la Santa Seu i la Comissió Fe i Constitució del Consell Mundial de les Esglésies. Cada any els textos són preparats per grups diversos. Durant la setmana es convida les esglésies a pregar juntes per arribar a la plena unitat volguda per Crist.

A Barcelona, des del 1995, es va convenir d'inaugurar la Setmana de Pregària a la Catedral de Barcelona amb la participació de totes les confessions cristianes.

Aquesta Setmana de Pregària ja s'ha consolidat. Quins reptes es planteja el moviment ecumènic?

A l'Arxidiòcesi de Barcelona, cada cop hi ha més seguiment de la Setmana de la Unitat. Hi ha més comunitats parroquials i religioses que treballen perquè sigui així, en col·laboració amb altres confessions cristianes. La cooperació, forjada des de les relacions d'amistat i els projectes solidaris conjunts, ha contribuït al coneixement dels altres. Seguim tenint dificultats i seguim amb els mateixos reptes; sabem, però, que són de llarg recorregut, i hem de seguir aproximant-nos en allò que ens uneix, que és la comunió en Crist.

El Secretariat ha donat suport a la pel·lícula *Agustí, fill de les llàgrimes*, recentment estrenada. Quin interès té?

Forma part d'aquesta cooperació a la qual feia referència abans. Amb Àgape, fa més de vint anys que hi ha una relació de treball conjunt en diversos camps. Aquesta n'ha estat l'última mostra.

Durant la presentació del film a París, la Delegació d'Ecumenisme hi anava convidada, sorgí la iniciativa de fer l'estrena també a Barcelona. Ho van preparar Àgape i l'Arquebisbat de Barcelona. El passat 16 de gener es va presentar a l'Ateneu Barcelonès.

El film és un bon i reeixit intent de presentar sant Agustí, bisbe africà, des de la perspectiva de la seva terra. I és per això que la pel·lícula, amb un enfocament ben curiós i actual, està concebuda, projectada, representada, dirigida i filmada per gent de Tunis i d'Algèria.

És com una reivindicació, des de l'altra vora de la Mediterrània, de les arrels d'una de les més importants figures de la patologia llatina i del pensament teològic i filosòfic d'Occident.

Com beneficia l'ecumenisme al conjunt de la societat? Què se'n pot aprendre?

El moviment ecumènic és un fet pensat, nascut i potenciat des del propi cristianisme. És la reacció de molts cristians i de moltes esglésies i comunitats

crístianes davant l'escàndol de la desunió dels seguidors de Jesucrist. La unitat dels cristians, avui, no és vista com una fita a aconseguir, mitjançant el pacte i l'entesa de les diverses confessions cristianes. Es desitja, més aviat, com la realització d'una voluntat expressa i específica de Jesús. Però es vol realitzar pels camins i en els moments que ell mateix voldrà.

Estem en una societat canviant, una societat cada cop més plural. La resposta que hem de donar els cristians ha de ser el testimoni del nostre amor i de la nostra unitat. No per motivacions polítiques, sinó per fer veritat allò que Crist diu en el Sermó de la Muntanya de l'*Evangelí segons Mateu*: «Benaurats els constructors de la pau, perquè seran anomenats fills de Déu».